

"Lietuvna' vojna"

1914-1915-1916-17-18

Prosimi iz bojisca!

Čerčija - Krasnoki!

Moskova - Monjova

Jablanka - Solovica

Kolomeja - Nadvorna

Velatin!

Slovenski pespolk št: 17
Železni polk imenovani!
Slava Tvojemu spominu!!!

Za domovino - trudi - in kri
Slovenski narod naj živi!!!

Odkhod iz Ljubljane.

Bilo je v četrtek 18. marca ko me z budi
budilnica iz spanja ravno ob 4^h zjutraj.
Kot vstanem se počasi napravim potem
še enkrat pogledam mojo preljubljeno
zlato-Drogico ki je že spavala, jo nor
rožilo poljubim se pozlovim od vsih domov
in odločim kakor blazen iz sobe. Šel
sem silno težko in noge mi hoteli nihati.
Kor naprej. Nato - se dolpravim proti cerkvi
Sr. Nikolaja tam sem prejel sv. sakramente
potem pa sem jo krenil hitro v St. Peteri
sko vojašnico. Ko pri tem notri je že vse
vvelo po vojašnici (jaz sem spal v nožnici
vedno doma) in so se že pripravljali in
urejevali svoje stvari za na vojsko.
Tudi jaz sem si hitro vse skupaj spravil
in vrelil potem sem šel na službo ter
hobil nekaj časa sem in tja z prav ter-
kimi misli. Ob 10^h pa pride k meni moja
preljuba ženka in mi je prinesla nekaj
stvari za seboj kar mi je prav dobro ho-
dilo - nor proti vrlatku. Potem sem šel
po menažo in Pepi me je počakala ob
300 šla v Kranj kjer sem vedno po-
navoči občasno, ali to dom pa nisem

mogel sploh mi jesti ker bil sem silno
zoblasten, posebno se zaito ker je bila moja
ljubljena Pepi poleg mene.

Prišlo je ura 12. in hornist je začel bil
"fergaterung" in takto pripravljeno smo
šli iz dvorane pred vojašnico kjer so
naraže častne obloge (in Comp. (I. II. III.)
naraže je bila IV. Comp. torej skupaj cel
8. Marsch-Batalion ki stoji v vojnem
času 1000 mozi. Katko Krause je bil pogled
nao tri pred vojašnico, kjer so stali naši
priatni junaški kronjski fantje. Vojakni
so imeli slovenske trobujnice in jako lep
so bili okrašeni z cvetlicami in slovenski:
mi trobujni nor lepim sivih oblekah.
Vojakni so peti, vriskali in bili veseli
zaj 30-3h nor boj za cesarja in domovino.
Potem je novočlenski govoril g. štetni
+ Lenart (Batalions-kommandant) nor vojakne
junake nekoliko besedi, narkar je bil
povelje "zum Gebet", goalkar je zaigrala
cesarsko himno in takto smo odhrali.
z goalkar nor čelu ki je nam izrača celo
pot nor Kolobovar ki je bil že poln
ljubstvor katkar tudi po nlicah.

Vse sem videl nor Kolobovar zaimo to
ne, kar mi je bilo najljubše nor tem
Bozjem svetn namreč moje svitkane in
takto ljubljene Draugice katkar tudi moje
preljubljene dobre čenke Pepice. Dal

sem sporočila mojim znancom naj jo
dobro pogledajo zaimoj meo mmorico
a mi jih bila nihjer. Takto sem hodil
ves zbegom sem in hoi, vsi so bili že v
vorovih, vsaki čov je moral iti v lakt naprej
a jaz sem pur le še čakal in se oziral
oholi ter sproševal prijatelje če je kedr
kaj videl mojo ženo.

Ali kar moenkraft jo por ugledam ko
prileti z mojo Draugico v ubarsija že bolj
porzo (pravdija trenoteti) skori glomur
vratu Kolobovara in z njo stari priatni
tudi moji ljubci Ater in mamoi. Saj
boje pur bi nori bilo obr bi domo ostali
ker ta ločitev je bila silno težka.
Venotaz vrelt smo si slova in katko
grozno težko sem se ločil, ker nevedoi
že li vidim že kolaj ali ne, in tega
moji rokar ne more popisati. Lomno jor
in pur hubi Bog ve katko se je tigala in
krcilo moje že itaki žalostno srce, oh
ta bridka ločitev od mojih ljubih stvarisov.
A kar pur mi je bila najteže v tej bridki
uri pur je bilo slova od moje preljube
Pepice, in pur maot vse ljubljene z lute
moje Draugice. To neobčini moji omgeheli
je jokati z el čov katkar obr bi veole lor
kom obr grem in jor sem jo kar naprej
poljubljel in že bolj težko mi je bilo pri
oren zoi njo. Obračala se je proti in jo kar
ta v enomer naprej. Tega trenotkar in
ohne 18. marca ob 12. ju polotom ne poroi
lim nikakor oklor kom ži.

Doobor je igrala mi smo bili že vsi v voreh
(v tiskih za živino-opom), kar zapisal v tisk
in se ravne počasi jamikati naprej.
Ge en vroč porokov nor moje ljube sta
riše nor moje tatkvo ljubljeno žentko in
mojo zlootko Dragica, o čim sem se prvi
in gohile so me grenke or debele solze
p lothkal zem; in sem postal zhor
naravesten. Ko pristem čer nekaj minut
zopet malo k sebi, pogledam skori
o hno or bili so že tuji. Naaji. Tam tje
pa so bili veseli in viškovli so preperali
in kaj bi tudi ne soj so žli nor kaj zor
svojo ljubo otomovno. Tudi jaz sem se
pustolazil in sem moral porokati nor
vse kar mi je bilo najdražje nor svetn.
Porokbil nor vse? ne to mi resnica: A
kije pa so bile moje tatkve misli ???
Tudi moji prijatelji so imeli rovnno tatkvo
ločitev ko jaz in tatkvo smo se enge oburgor
to ločili in počasi tudi te teke misli od-
slovili. Ali porokbil pa ne bom nikdar
otakler bom živ nor slovo in ločitev ko
sem šel v Solicijo oziroma nor bojišče.

Tatkvo smo se vorili naprej mimo
retemih travnih in belih prijaznih
kmečkih hiš, natkar smo dospeli v
Lhitijo, in sem gledal se bi kije videl
mojega svatka or ga ni bilo nikjer se
drugega občinstva je bito vse polno
ki nos je živahno porokovljalo. Drown

tatkvo je bilo občinstvo or progi porok obilo
or posebno por mokli neotolemi otročini so
nos or ročicami lepo porokovljali in v tem
sem vedno mislil nor moje ljubo Dragico.

Vlak je hitro vozil in kmalu smo dospeli
nor lepo zeleno Glajersko v prijazno mesto
Leže kjer smo tudi malo časa stali in
prijaznih moram otar so nos ljube porok
že la gosto ljubno porokovljali. Bili pa so
seveda malo tudi žejni or li žorlibog nika-
mor nisi smel iti; ker je bilo nor peroniti
vse rastrazeno z vojaki to pa vsled tega
otar se ne bi kolo prve napil in por celo
morala radkej ostal, se v kolokovostko res-
tavracija nisi smel otko nisi skrivaj ušel.
Prišeljemo se nor Prageroko kjer smo zopet
nekaj časa stali in tukaj se je izrazil g.
Doakal. Komolt. štotnik Lenart: Da se
no beden, Marschbatalion ni šel tatkvo
mimo naprej Kathor 8. in sicer tatkvo lepo
vse v rodu, brezni in nihče ni manjkot.
g. Lenart je bil ponosen na to, imel nos
je rodu or mi vojaki smo gor ljubili ker
to je bil z latva otušer. Zmal poe je
biti tudi strog in natancen, tatkvo
mi smo ga pač otbro porokali. On je
bil nose gore list. Zato je por tudi deotet
Katho ravndati z pristvini in krabimni
Kronjski Jameri. Bil je pravilen in zato
por nam ni ničesar manjkalo ter smo
imeli celo pot med vojny otbro hromo in

druge stvari kot kor: sira, slanine, salomni
in cigarete, to je bilo vzlet tega ker g.
stotnik Lemaert je bil že enkrat na bojišču
in je vedel kaj je treba vojaku.

Her Ugerško.

22 zelene spodnje Štajerske smo po pri-
zpeti na velikonško-ogersko-krajevstvo.
To je ravnina ki se ne da misliti niti kosiha
kriha ni videti in zato se tudi tukaj
veliko pridelava. Povsod po Ogerškem kjer
smo nekaj časa stali smo dobili memoire
in druge stvari. Vse to pa smo "fasoli"
od našega "Frenca" ki je bil severni nor
v latin. Aho pa smo stali kje po noči smo
dobili pa čaj (samo slala) in sicer po no-
lasi 20 "transporte" pripravljenih vojaških
kuhinjah, ki so pa bile jaha fino urejene.
Dostikrat ko sem spal po noči, tola me
spal ampaki drema, ker spati se ne da
v takem dreemu in se nor golih bleh bi
najraje ne šel po čaj, ker ni bil toliko
vreden, ampaki šel sem zato da sem
imel kaj gokegor v sebi. Spati smo
bore malo ker v teh vozovih ni tako-
ko v drugih, kajti ti so imeli zustraj
samo 6 vojaških klopj na katerih je
ležalo približno le 12-14 mož vsi drugi
pa po tleh eden poleg drugega. Spati
pa lahko vseh v katero da je zvonje
na železnici.

Simah nato smo prišli v krajevsko-
ogersko mesto - Budaa - Pesto, to ki je prav
krasno in lepo, in nekateri celo trdijo
da je lepše nego Dunaj. Tam smo začeli
dve ure in karkoli bi malo flitnil
venkaj, a se ni dalo ker povsod je bilo
močna straža in se od nas je bilo
posebna "Dereitschaft" ter tako nisi
mogel nikamor. Že kolodvor priča karkoli
in enitno mesto mora biti kajti videl
sem lepe kolodvore po Nemčiji ko sem
potoval, ali tako močno izde lane-
ga se nisem videl. Po tem odločno
naprej in dospemo zopet v večje mesto
"Grolnot" no in tukaj venomer ontirat
na celi vojnji da tedaj je bilo prihitel
da sem šel v mesto, bolj rečeno ušef.
Tukaj svo našla jaz in Pepe Prepeluh
en izhod, kjer ni bilo straže in umih
korakov svo jo popihala v mesto. No
najprvo svo šla v eno majhno kovarno-
tam svo spila vsaki eno belo kovo in po
dva stamper ta iganjor in dve zemlji 20
vse skupaj sem plačal namreč 20 se be
32 hr. se dovolj po ceni. To je bilo ob 6 h
zjutraj. Od tukaj greva malo po
mestni in pristevor do neke gostilne
stopiva natri in glej hvalizor natri
so bili že severni naši veseli "jameri"
ki so prepereali in navijali veliki av-
tomat ker naš "jamer" 17 nar je vedno
dobre volje. Tukaj smo prišli skupaj
tudi z 7 marji. Karošci, 30 stali na

tem Kolodvoru in smo se prav dobro raz-
mislili čeprav je bila preje večkrat kakor
razbuhla v letovcu kjer so jih naši Jameri
večkrat dobro "načrtali" in sedaj je bilo
to vse porobljeno ker vsi smo sinovi
naše ljube Avstrije. No in ko sem videl
kakor da Jameri in lastija, zelo fin am-
puli tudi dobro papricirani gulari, sem
si gor tudi jaz naročil in pol litra vina
saj sem bil tudi lačen in žele tu sem
zopet enkrat posteno najedel.
Golar je bil prvi drag 40 Kr. ozli bilo
gor je pa dovolj in tudi dober je bil
za pol litra vina sem dal pa 30 Kr.
Tukaj sem napisal nekaj nargledini.
Pravno dobro smo pojedli, jaz grem se
naš strojnišče kar me prihihi klisat
Prepeluh in zadržici: Kar! hitro hitro!
"Regimentsmf" trobi! jaz zhočim nauč
in zhozi gostilna letim na Kolodvor
ki hvala Bogu mi bil obale. Na vratih
Kolodvorov pa je stal g. stotnik Lennart
in se silno jezil naš Jameri ter mi
mi slo v glavo- kje so naši ventovj.
mene u breči mi opazil ker jaz in
Prepeluh zvo zhočila čer eno ograjo.
Der pet minut smo se že odpeljali
naprej in sili smo bili hvala Bogu
in drugim je bilo pa žal potem ker
se niso upali ven. Takor smo se
vozili zopet celi dan kar naprej
in priotemo ob 5^h popolotom v

A-Naps. Tukaj je bilo- rečeno- da bo
šel v loki žele ob 10^h po noči naprej,
mi smo bili pač tega veseli in smo
se začeli počasi marširati v mesto- da
si kaj kupili in nas je slo- 35 mož ven
črno je bilo povsod strašor. Kupil
sem si kruha ki mi bil drag, le pomor-
ranice so bile dražje ena 12 Kr. pivo pa
22 Kr. večje. Jaz uborega vojaka se zares
povsod dobro- štubi. To mesto je bilo
bolj zlobo in najhno mislim da je bilo
judovsko- ker prodajalci in gostilni
so bile silno ranemarjene prave bernice.

Toda to- mesto- mi ostane vedno v spoz-
minu, kajti tukaj smo gor enkrat po-
"forschrift" polomili, ker vsi skupaj
smo- zadržaj ostali kakor tudi "Dereit"
schafft ki je slo nas po mesta iskat. Ko
priotemo počasi eden za drugim na
Kolodvor, nekaj jih je bilo že tam drugi
se zadržaj, smo se začeli gledati kot bi
se ne poznali ker vsacega je minilo
veselje in težke misli so ga navdajale.
Zgodilo se je namreč da so se že naši
Jameri odpeljali naprej in v loki
mi bilo nikjer ker prišli smo 5 minut
preporo. Kaj pa, zadržaj? hitro- gre en
četvorca in javi celo- zadržaj v pisarni.
Bilo je pač sreča da je šel takrat en
osebni vlak in te postaje in takor smo
se peljali z istim naprej, ki je šel
vedno- ono- smer, za vojaškim v loki.

Tanvo ta prethlicani vlak se je povsod
predolgo zadržal in smo misli se le
drugi dan do naših "jamerer" por hvala
bošt. Bogu da se je nam svoj tako posre-
čilo. In ko bi jure delal po moji por-
meti, por ko bi drugi mene poslušali bi
mi žli na tisti vlak ki so se vozili ogero.
ki konveoli pa bi jih nose preje dohi-
teli, ker konveoli in mi smo se vedno-
skupaj vozili. 17. novja naprej o oni
20. namni le na večjih postojah smo
prišli skupaj. Tako pa smo se vozili
z tem osebnim vlakom ki ni mogel
nikamor naprej, in vsi smo bili pač v
največjem strahu kaj da se z namni
zgoditi. delo noč smo se vozili zeblo
stos je ker je bilo mrvlo ter nihče ni
zpač od somnih strah. Nasko lo je
jutro in smo na eni večji postaji
zagledali konveole, ter jih takoj vpra-
šali kje so 17. novja, por so nam rekli
da so se pred 10 minutami odpeljali
naprej. Torej ko bi preje moj svet
poslušali bi bili že lepo skupaj
ker jure sem slutil da bo tudi tako.
No potem pa gremo vsi na vlak
konveolov ker smo mislili da bo žel
preje naprej kot osebni vlak. Ali
glej ga spakot kaj se pa začne
pomikati, ta osebni vlak naprej
mi por naglo skočimo od konveolov
in letimo zopet nazaj kjer smo se

preje vozili in v dveh urah smo bili
že pri naših fantih. Komaj se je v loki
ustavil, pa so nas že prijeli in pehali
pred svoje poveljnike. Vsaki je bil
uporabni kajaj je davaj ostal, in
seveda vsaki se je zgovarjal kakor se
je pač vedel in znal. Memi se hvala
Bogu ni nič hudega zgodilo. Vsi so
bili po dve uri privezani, drugi pa ni.
Sicer se pa v vojnem času ni nič zoe-
smejati, ker oho te en čas ni z spoz-
nan že kot deserter in z vsled tega
lahko ustreljen. Le slab narod.
Delatin se imamo rahvaliti da se ni
ni nič zgodilo. Škabelo je vsakega
trudi to ker je žel v vlak v mesto brez
mantelna, in tudi vse drugo je
pustil tam kjer je imel v vlak in
še ko dobil se vse nazaj. Tako je
pa bilo vse lepo v redu in zopet
je mimil en velik strah. Nato sem
začel malo jesti kajti bil sem precej
lačen in utrujen in tega tudi nihče
daer ne porabim. Od našega ("Zugor")
smo bili: pet mozi in sicer:
Corp. Drabetski, Gefr. Spnich, inf. Janicor
Inf. Šabrowski in mojja malenkost.
Vozili smo se tako naprej, in smo vendar
enkrat končali to ob to želerno cesto
ki mi bila ni kaj prijatna voznja, in
prišli smo v ponedeljek popoldne
okrog 5 ure že v mraku do postaje:

"Delatin"

Torej v ponedeljek 22. marca smo stopili na poljska tla, in vojnija sama je trajala ravno 4 dni in 4 noči pač več ko dovolj za nas ki smo bili na tleh v vojni kot slavniki v sodčini. Če otko se človeki vori z brnovlathom in celo se v prvem vrstedi imor vojnije kmalu doboj.

Šili smo v Galiciji. Tudi naj v mestu Delatini ki je bolj majhna in po večini židovsko se je že opazoval ta strašna in velika vojna. Noč je že bila in po ulicah je bilo se vse polno z bega. nega ljudstvom. Na kolobratu je bilo polno muničije, moke, kruha in mnogo drugega življenja in sicer v točki mudžini da kaj tacega se nisem videl. Vse to so prevažali štirinji avtomobili ki so švigali sem in tja da je bilo po noči kak gromno. V mestu smo stali nor nekem vrtni dve ure da smo dobili večerjo ki sem jo pa težko pojedla odkrivno sem bil lačen ker toliko žalostnega prizora se nisem videl v mojem življenju ter si gor tmati več ne želim.

Mesto Delatin je bilo vse požgano od Rusov ki so bili že notri in so bili zopet vrzeli naraj. In videl sem ljudi ki so nosili seboj vse svoje premoženje, hoočili po ulicah kakor nari, sestradanci, lačni, bosi da

škoro nogi, in za rjokati se je bilo med tem strašnim pogledom. Torej to me se ni spravilo iz rovnosterja ker moje misli so bile le se vedno otomor pri moji žentki in Drogici. Pač pa me je obliil pot ko sem videl uboge matere z neotbrinimi otroci v novočji v ozaki roki ednega in se drugi da njo ki je vse povprek jokalo in vpilo, naj brže od lahote, mrazu in strahu. To me je spravilo da sem postal silno žalosten in mislil sem, kaj ko bi bilo to pri nas. Ko sem pojedel moj delež, grem hitro se enkrat isthat večerjo nez el sem jo neki materi ki je seletu otčinu no, česti z štirinji majhnimi otroci ki so v enomer jokali in se stizkali k svoji mavnici. Kakto so ti revčki nohlo pojedli vse in videlo se jim je da so bili silno lačni, mati ni jedla, ampak meni se je rahvaljevala, mi vse moine enkrat je pogledala mene in potem pa zopet otroke ki niso več jokali. Ko sem jo vprašal: kje je mož, in z tertiim vrki hom mi odgovori: nima ga, on je v vojnički in ne znam kote je. Nato je začela jokati kakor tisti otroci. Obrnil sem se proč in polile so me otebele or grenke solze po licu. Torej kje je bil oče te nesrečne družine koto ve? In koto se je zmenil ranje? nihče. In seotaj igra samo vojaki svojo vlogo ki prihaja sem kaj v velikem

številu in od tukaj nor bojšče. Rusi so se morali tu pred nami umakniti in zato so prej vse požgali in pustili veliko gošja za seboj. Ko smo te daj poročevalci smo "indisirali" še eno uro v mesta v prvo vas kjer smo prenočili in od velikega tundra tudi prav z laotko zaspati. Nato smo zgo- daj zjutraj ob 3h vstali, obili indis- črne kave, potem pa smo brez odmor- na korakali čeli dlan do večera ter slednjic dospeli v drugo mesto - "Nadborni". Tudi tukaj je bilo precej požgano od Rusov ki so se morali tudi od tukaj umakniti. Hjudje so bili žalostni in polni kajti veliko so že pretrpeli, ker nor obratih se jim je videlo njihova bolest. Ko smo ko- rakali skozi mesto je bilo vse polno občinstva nor ulicah in opozil zem- lja so ostali v mestu samo- revnejši sloji in proletarci, a oni ki so kaj ime- li so se zvečta že prej umaknili. Hjudstvo ki je nas gledalo nor ulici in skozi okna ni imelo prijaznih obrazov in to le od silne žalosti in bole. A nor emih zem pa opazil da so nekam nerampjivi bili do nor- in to so bili oni ki bolj z Rusji drže nego z nami kajti tukaj je se mnogo v "Balciji". Mesta ni lepo je bolj- možhno in po večini židovsko.

Stijer Feld. povel!

Tukaj zem videl paric prave žiale ki no sijo - one dolge črne suknje (halje) z ilno zornarom in z zani Bogové koliko let stariim klobukom nor glavi. Vsaki žial nosi bračo - je silno nesimpatičen in s. novosti otis iz Kristusovih časov. Tu pa ne mislim pravoinejše žiale ki žive te po večjih mestih, ki so bolj fini in se ga- ne spozna tukaj, ampak le nor bolj jui: prosto židovsko hjudstvo zbravuje jih le vera. Torej smo bili v Nadborni kjer smo dobili zvečer se le menarjo od celiga dne stali smo eno uro počitka in potem smo korakali celo- noč kor naprej do jutro. Prišlo smo nato do neke vasi ki je bilo vse ra- obojano med tem tudi ena večika- tivarni za petrolej ki je čisto pogo- zela. Tukaj smo zopet nekaj časov stali da smo zovrili malo črne kave in tukaj naprej čeli bozji dlan vsi zelo utrujeni in prenočeni, ker za- mesti je bilo pač dovolj in vključ- teni se silno slaba pot in mestelo- vorov in avto nor cesti. Jko gre človek, zani se utruiti ne pa 2 težkim pojoi: kim gremenom. In naposled vendar entrat smo dospeli do- sojega cilja in sicer v vas

"Markovo" kjer je bil naš junaški in "krabri polk" št: 17, ozivomoe našoe ("Regiment's-Komandoto")

Bili smo z nekaj taborstvi v Harpastih.
Nato smo šli v eno drugo majhno vas
kjer smo se razdelili po hišah ki pa je
bili še precej dobro. Stof. De lahi, narod.
Pracitica, Zgf. Petina in moja molena.
Kost smo spili skupaj na obrem
krajn ker v tej koči smo dobili m letko
seveda za denar in lalilo smo si kaj
skupaj. V koči je bilo eno družino
z nekaj otroci, in gospodari hiše smo
bili seveda mi in ti ljudje so se nas
kvar malo bolj. Ljudje govore že bolj
mško hi so že nor meji in se imenujejo
"Ukrajinci" ali "Ruteni" in so
boje Rusom naklonjeni nego pa nam.
Kmet ni hotel ugovarja nič proutati
ali mi imet, ali je pa hranil za sebe
kajti to ljudstvo je silo ubožno, aho
ni mu rekli naj ti do m letko ali kmet
pa se je zgodurjal: ni mor Moskali
vse zabrači. V tej vasi so bili že
Rusi in to so šli naraj so pokončali.
Ker so mogli in ljudstvo je silo tapelo.
Ti Ruteni so pa zelo pobožni, v so bi
na steni ne vidis drugega kakor
le svete podobe in to v toliko velikem
štviha do se stena nič ne vidis.
Pege in novoroje pa imajo lepe kar
se mi je edino dopovela namreč:
ko pride so sed v sobo se najprvo
odkrije in prekriža, potem jih vse
lepo pozdravi jim poka roke včasih
zelo poljub, in se le potem začne govoriti.

V nekaterih krajih pa prečno gre v
sobo si zruje čevlje in umije noge
obuje nato pripravi hene spomke in
potem zele stopi v sobo kjer um postre-
žejo z kruhom in so ho to je pa lepa
stara slovanska novost. Oblieni pa
so ti ljudje silo neakusno do celo
ženske potujstvij. Obliho imajo iz
stomakega srdecega platna majowe
barve moški kakor žene so mo do
imajo žene oronov dekleta vse zelo
poršuv novejno. Spreloj pa psih
imor vse odpete karje popo hno mo go le
psih in ne stiver ni kamur ali hi te go
pa silo unaromor tako do se že
človeku res gnuši. Lasje imajo vsi
snatko postrižene moški kot ženske
spol samo do ramen, ki je zelo zmes-
no za mozo ki jih imor preveč in grob-
to dekleta ki jih imor premo lo. Hodi-
jo pa vedno bosi le v nedeljah si
obujejo škornje tudi dekleta ker
čevljev tam ni v novosti. Cerkev
so majhne in sirsmašne kakor tudi
koče ki je novejno seveda vse le
iz lesa. Nas kmet, ali pa to ukra-
jinski kmet je tako kot mi pa dan
ker Ukrajinci imor vse v sobi, tako
do je bolj podoben (R) kmeti kakor
stanovalci kajti naključje me
je napeljal enkrat v neko sobo kjer
je bilo moki z otroci in to se oram
pa sobi vidim v koči eno koro in telco.

Torej tako imor Ukrajinski kmeti v
so bi kjer spi družina in majhni
otroci. Poslednji sploh ne poznajo - pač pa
imajo vse iz oleski skupaj z bito in
nolno por z launo kjer potem leže.

V četrtih bil je pravnih 25. marca 1916
zuno-bili pri so. maši na prostoru in
nato je bil njegovor z. vojnege Kurator
in podpolkovnik, pl. Vosturijer ki
je navdušeno govoril zor bojsko.
V nedeljo 28/3, zjutraj pa je bil ta 8.
maroch. Paktičon narodljen k obzugi
ostarlin Compa. ki so bile že praje
v boju or so bile pomunkljine vsled
hrustih bojev in vovlov puste kati
Marsch. Paktičon se vedno narodeli
tudi or je vedno popolen polk.
Tako sem torej zgubil mnogo mojih
tovarišev, posebnor zot mi je bilo
zot zof. Getinor ker sva bila ves
prova prijateljor. Tudi Stbf. Delak
je do bil svoj "Zuj" in se je moral
ločiti. Tudi bi imel biti jor imeno.
vorn zot Corporator in se nekaj
obzugi. Noor je bilo večer že v
čimljani or bonno takoj ime.
novori no priolen v Galicijo.
Quila por je narodliten in ker nisva
ostali pri zlori Compa. se je por
vse razotelo in porotilo. Potem so
bili imenovani obzugi mesto nos kora
je bilo meni se mnogo ljubeše.

Nakor sem potem zvestel po kolegih je bilo
g. poročnik Fuchsor silno zotl ker nos
je več zgubil. Ker nos je račun or
tudi izučil. Tudi narednik Poracikor
in zof. Getinor zot se zamimata zot
mene or bilo je že preporno. Jor sem
imel od Poracikor eno fino oboje (Dela)
or on je imel mojo, pozneje sem zvestel
da je bil v nekem boju rjet in ton
je postel tudi Corporator Staur.

Jor sem bil doletjen k II. Felol - Compa.
Footor račun to Compa. je takoj do bil or
pove je da moro iti že večer v strelske
jortke in v. Schwarzlinijo v Jablonko
ki sva hodili skoro štiri ure souno v
hrile in sva imeli takoj Rusor pred
seboj 500 korakov. Mi sva "oblezvali"
od tukaj Gorce (Jajre) in sva ostali
v strelskih jortkih osen dni kjer je
bilo po hro vode in snega. Po noci se
ni sme lo zotizmiti očesor kajti čvot.
moras vedno na sovražnikor. Tako so
eni do bili or obzugi por stali nor stovri
in bili vedno pripravljani zot boj.
Od početka mi je bilo silno obzugas
in sem vedno mislil le nor dom ter
mojo ženko in zloti Dragica.
In računor zavetilno noč sva bili iz.
postavljeni najvažji nevarnost, in
boj ko so se bližali pravniti tem
težje mi je bilo. Od sobote na nedeljo
so bile moje misli vsaki trenotki.

domor in sem študiral kaj da zolaj por
zolaj delajo moji dragi. Spetlo se ni po
noči nič ker se je vedno močno streljan-
lo, granate in granatni so pokali in
streljivo puška je ropotala da je bilo
grozno, a mi por smo stali na strazi
junaško in z veseljem čakali na
sopranitka otko bi se upal obrniti
piti naprej do naših postojank a
ni ga bilo. Tuhaj je prišlo veliko Au-
300 zadelih ool naših granat in granat-
lov in to je trojalo obor prarnitka,
ter smo imeli prou lepe pirhe. Ni-
meh granat je strašen videl sem
jih mnogo in to mi zoi popisati ker
je grozno. Na veliko neotehjo zjutraj
mi je bilo silno težko in bil močno
začuden, kajti prarnitki so bili lepi
dnevi in spomnil sem na lepe zlate
case ko sva hodila skupaj z mojo
Dajico na otoli. V neotehjo zjutraj sem
imel težko in nevarno sluzilo ker
stal sem popolnoma zaim na strazi
Voposten, ter se tolaril čes otko Bog
da bo poi drugo leto kaj bohže.
Kotolce smo bili prosti zlužbe smo
por vedno kopali strelske jarkne
in iz grabnov vodo ven metali.
Na veliko ponotehjet zvečer por smo
ze tuhaj ven umoknili in novot-
mestilo nas je III. Camp. To se
je por vedno godelo lepo noči in
sicer zarmoti tega da nas sopranitki

ni oparil. Mi IV. Camp. por smo zli
mekolito-naraj v v. rezervi ter smo
mislili da bo zolaj kaj bohže za nos
a smo se močno varali. Vedno si imel
sluzilo ali smo hodili por na delo
seveda le po noči, kopati strelske
jarkne ali popravljati žične ovire.
Menaror por je bilo vsaki enkrat in
to le proti večeru por se tisto je bilo
vse mirno, ker predno so prišli "kochi"
da nas je bilo že tamor kajti oni so bili
spodaj v vasi in so rabili dobre stiri
ure predno so prišli kuom. Menaror
so nosili takto imenovani "proutiere"
ki so por po hribih jarko obori nlo gor
živati je mnogo tepela. Po otovri se
por itaki sploh niso smeli prikurati
ker drugače bi sopranitki vse postrelil.
Tudi kark smo "fazgali" ampuok Kolitio?
stirje morje eno struco a je bil prou
obter, mi soj je lahko bil, ker ga je
bilo toliko za celih 24 ur. Al svet,
bi ga rool kupit por ga ni hotel nihce
prodati, in rool bi stal por njega 5 Kron.
Vsohi je Komaj čakal večeror in tiste
menarore ter karkor, včasih smo dobili
tvohi po en par cigaret z lamino ali
siv to otko samo zdi postubrat, ker veli:
ko se je prijelo že prejelo drugih
spodaj ki niso bili toliko postrelbri
karkor mi v strelskih jarkih, je že
por takti ker to je bilo in bo da
rever ostane povsod le rever...

Ali naši "Jamari" vse znajo delajo in so tudi
povožali. Kje obr imajo kmetje spravljeno
in zakopano krompir, ter so hodili na
vse strani po njem. Najti drugo bi
krompir segnil v zemljo, ker kmetje so
imeli skritega, or ki so pa že preje be-
žali zom Bog ve komu. Ali ljubi Bog
"Jamari" ne zapusti ker se tisti hračo
bojuje, in tako je prišlo obr smo se
lahko večkrat do sitega najesli.
Kova smo tudi zom "Kuhali" ker
zmo jo "farsali" v Kochah to pa ratu
ker ta gori ni bilo nobene "Fahkine"
Guesno nos je bilo videti "Korobur smu"
Kuhali kova or li kaj drugega, okoli
vsacega ognija po par nož in čahorli
soten nor drugega kolaj bo koma
zovre lo in takoj je morol ostkuriti.
Največkrat por ko je bil kolo gotov in
se je že veselil obr bo povril kaj
gorkoga in nož malo se mu je začel
okoli obrnila in tudi meni že je to
večkrat zgodilo in z novor je bilo
treba zaveti. Toča to bi že bilo or li
suh les obiti je bila pa um etnost,
kajti sneg je lejal okoli in okoli in
tako smo lomili zverje vejice zehali
štore in si z terko majo napravili
ogonj, zepa zveien je bil tisti kateremu
je gorelo. Če smo bili premoceni od
olejja zemi nihče ni zmenil pro-
glavitna rec je bila obr nisi bil
lačen, ter obr je bilo kaj gorkoga v zelodan.

Res smo bili večkrat lačni, or v nos:
kubniku pa so ležale vedno pa štiri
dobres (Pikone konzerve) ki pa se jih
nisi smel brez ukaror kmochn bi rekel
obtahiti. Vsaki dan je bil zornje
vizit-če si imel vse, orko je kedro kva-
tero pojedal je bil kornovom in k
obvesu piverom po dve ure. To je bilo
le por najskrajnejšo silo or li če se je
ohalo povehje. Terke so bile pač za
nositi or li jesti pa jih nisi smel in
vsaki se je silno geril. Zares vojaki
v vojarsnici je bodon proti temu
kar je nor bojiscin. Seboj šele vem kaj
je bila moja obomora hramor ki mi
bilo posebno imenitna in sklonil sem
obr ne bom rekel nikolov vez zol besede
obmor por naj priole na mira kor hoče.
Korprotivo hvalil bom Bogor orko bo
vay tako kot je praje bilo in večim mu
bom hvaleren ker poskusil sem obvolj
slabega. O zlati, srečni časi kedaj
se mi zopet povrne zopet nazaj?

Od 5. Aprila 1916. sem imel silno nos:
porno službo tako imenovano
"Feldwacht" ki je vedno naj bolj
"nevarno" kajti sovražnik je bil od
mene oddaljen le kakih 50 korakov
in tu se Ti gre lahko večkrat zor živ-
ljenje. Bila je ravnno v soboto 2 jutraj
ok 3^h ko je bil na tej "Feldwacht"
ustreljen od nekoga Rusor, "Ljubljancem"

Lusteriču skori pasca z rolet in je bil
zevedba takoj mrtev. Tomt je bil predur
je šel v službo že to vesel ter jarko
dobro volje, a proti jutru gor je por
že obohitelori briohtori in nesrečni smrt.
Kotkor dori bi ta njemu kaj pomemilo.
Drugi dan smo gor po to posth z vseni častniki
prišel je vojvodiški duhovnik, blagoslovil
je truplo jurnatkor in imel gindjiv nar-
govar ki je rekel med drugim: povtel
je nor poljn časti dori ter oot svoje dori
morine in nobena solza njegovih
dorangih ne bo padla nor njegovu-
gomilo. Vsem ki smo stali okoli tisti
mnogo častnikov in v soknemu so se
zasvetile solzev očeh. Samiteti so mu
skopali jurno-gor zovili v neto rjuho
ter gor takh z obleho-vred zagrabi.
Mi por smo mu napravili velik in
mogočen križ z napisom in zmere-
kobilim vencesu ki bo že pričal por-
min rodovom dori leži tukaj vrl
in karolemi pravi slovenski jurnati.
In takih gomil in križev je nesteto
v tej takh nesrečni Evropeji.

Ravno nor tisti dan torej oot so-bote
nor nedeljo sem por imel jaz temu
službo in sem prišel ravno nor
oni prostor kjer je bil Lusteriču
ustreljen. Ali imel sem slabo zna-
menje kajti skovitkor ter je noimur
ptičor in to ne pomeni mi dobrega,

Ker zlihal sem že oot mojih starišev
in oot drugih starih ljublji dori je to
slabo znamenje. In soun stali v gor dori
(bil sem vedetori) po noči por in prijetno.
Ali hvotla Bogu prišel sem srečno skori
tootkor vrenie por je bilo takh z ilno
slabo dori sem bil vez pramočen ker
dori in sneg je padel celo-noč in
vrlm tega je bilo takh temu dori
nisem videl nikomur in mirlo je bilo
ter v čevljih sem imel toliko vode dori
že stari nisem več mogel, por mi bilo
nič za pomagati. Pustko sem imel vedur
pripravljeno (Schussbereit) kajti kot
bi se bier glasu (Feldruf) to je znamenje
ki se za vsaki dori drugi dori, hotel
približati bi morol go-tov nor oni svet.
In potem v nedeljo zjutraj ko so drugi
nos, abler varh, smo zli vsi pramočeni
dori nor ravno nor bela nedeljo ne bom
nikotur porabil, in ko priotenu dori
nasih (Deckung) je bilo notri somu
voolo in zdej por kor si hotel orli notri
iti orli por zumpj stoti ko je že dori
bil kot iz službi. mesto dori bi se mor-
lo posuilit orli soj netolika odpočil
oot naporne službe por je bilo skori
slabše kot nor strazi. No čer dori
vesti por zeblo me je a zvečer nor
bela nedeljo 1915 por zopet v drugi
službo in sicer k III. Comp. 20. Broto-
nauza pri strojnih puškah -
(Maschinengewehr-Deckung).

Tudi naj se mi ni gochilo nič boljše ko prejšini
dan ker zveržilo je kar naprej, in mi
obuzega nisem imel kaj jesti kotkor komis
in se hvorala Bogu da ga je bilo le kaj.
In ko sem po noči moral prenesti od
g. stotnikar nekaj sporočil (ne lohnogo)
in povečnikar strojnih pušk sem poročel
v neki jareki kotkor sem bil odolg in
široki. Nesreča je bila, to pri vsled
tegor ker je bila temer ko v rogu or vrhu
tegor pri je pokrivalo zneg hrab in plam.
Pel sem smo smer (Direktion) kotkor se mi
je naročilo, bil sem v tih in mraz li
noči popolnoma zmrz in mi je bilo
dive duše nikjer noge so se mi voljo
raše glabotno v sneg komaj sem gabil
z vsa vojaško opravo ki je dovolj težka
in zledajici srečno dozpel na svoj cilj,
in izročil olomno naročilo ("Befehl")
Potem sem bil jaz zate ker sem govo-
ril nekoliko nemško. Tam sem ostal
potem do jutro. Koliko človeki prestane
se je šele sedaj v tej svetovni vojni
pokaralo. Nobena otirja živat ne
premore tegor kar razmere en človeki.
Bili so vojaki že nestetokrat ranje-
ni, prenesli mnogo zatev in na-
porov or li vključno temer so ostali
še pri življenju. Zares pravi
človeški čudež.
V pomote leti pri sem moral iti
in zdravniki ker me je začelo bosti
na straneh in v prsih močno boleti

in to vsled onega poročila ki sem se takrat
zelo pretresu. Ko me je g. zdravniki preiskal
mi je dal eden odih ("Dienstfrei") da sem
se malo odpočil. Potem sem šel po ropet
naraj v strelske jarelke, kjer smo imeli so-
pet z Rusi razgovariti. Tilo je po noči
ob 25 ko so začeli ropet padeti granate
na naše levo krilo, or tudi mi smo
krepko odgovarjali, ter so nato Rusi
kmalu vstihali. Pri nas smo imeli le
nekaj ranjenih vojakov, in tudi po leg
mene sta bila ranjena precej težko duv
moja tovarisa. Tudi jaz bi jo kmalu ob-
bil, toda krogla je obšla v neki bukvi
drevesu za katerim sem bil dobro krit
(gedeckt) in od tukaj streljal na sovražnika.
Ta strel od Rusov je bil gotovo od obale
ker bil je že slab in zato je ostala krogla
v drevesu. Krogla sem nato iz bajonetom
izkopal in sem jo zvesto shranil za
spomin. Na počilo je jutro in bil sem
jako slab, ker je šel celo noč oter, jaz
pa sem ležal vedno v vodi in snegu
ki sem se tudi pravi močno prehladil,
in bil sem tak kotkor zmrz.
Tilo je v petek zjutraj 16. aprila 1915 ko
sem šel še enkrat v zdravniki ker
bil sem vedno slabši, in vrhu tegor
sem v noge hudo ozel obe nogi
sta bili kar črni, or prsti pa so bili
tudi kot kamen ker bili so takorekoi
zmrznjeni, in to se domes čutim oho-
je le slabo vreme. Zdanj me je g. P.
nor pomozni postaji ("Hilfsplatz")

(Jägerhaus) imenovani prou dobro preiskal
ter mi je takoj napravil list 201 v bolnico.
Tukaj sem spornoal učitelj Gustersicher
ki je bil Koch 3000-201 častnik, in
on me je predno sem odšel prou dobro
založil, z svojo slavnino in vrnem
dost mi je tudi en krognik dobre juthe
in 201 v letno mu bom hvaleren. Vse
to da sem dobil in nekaj dobre kove
201 no pot mi je prou zkomendiral
moj prijatelj iz Vičar Engelbert Furlan
ki 201 se tukaj prvič videla in kot 201
201 bilor veselor. Furlan je bil tu
pru strojnih puškah kot Corporal in
je bil že tudi oddelkovom in ter 201
201 je bil od mene ko je videl da
grem iz bojne črte. Tisti dan nos je zlo-
bomerer in sicer 201 dalec čer hrile
v vojs Manjovor nor K.u.K. Div. Sam. Anstalt
Tjor 201 dospeli ob 5^h popoldnem kjer je
bilo že polno bolnikov in ranjenec ki
ki 201 čokali (transportor). A imel
sem kajti ostal sem tu 201 eno noč
in sem šel tukaj obrugi dan z vojini
naprej. V Manjovor je nos 201 201
enkrat "virital" in listke podpisal
ter 201 se ob 5^h popoldne odpelja-
li z "Stauffelnom" v prvi Feldspital
v mesto "Nadbornor". Opomniti
moram 201 da je bil taj 201 201 v
Manjovor, slovenski mislin da
201 201 iz Kromjor. Vprašal me
je koto sem in od kje sem prevedal
sem mu vse in bil je zelo prijoren
z menoj.

Torej "Nadbornor" mi je bilo že znoma ko
201 5^h v Gorlicija 201 tu 201 mori-
rali. Do tukaj 201 se voriti ravno 5 ur
orki Bog me obravi, 201 takie vojne, ker
poter v Gorlicija 201 v takor slabem stanju
da ni 201 popisat, blotor je tukaj bilo
toliko da se je konju ob kolenu utiralo
in tudi kolena 201 bila celor v blotu takor
da večkrat nisimo mogli naprej. Po-
cestih je bilo vse polno de louce vseh
narodnosti in vojastvo (Lanolschirm)
ki 201 popravljali v velikih gručah ceste
blota od konjevahi in polagali drevesa na
ceste (debla) ker tu je vse polno vode in
vsled tega tolko blotor. To je vse pot vo-
jaska opravo delanci kakor vse drugo in Bog
ne daj da bi se koto 201 201 ker je
tukaj ustreljen. Kaj tocega se nisem videl
da bi bilo tolko hujštor nor cestah.
no in po takih cesti se voziti in sedeti nor
vozar, to ti mora 201 postati ker vor
gorno 201 po tistik deblah ki jih pro-
lagajo posebne kotalor vor leti. Ulovetna
prijaja kar 201, ker te vedno meče sem
in 201 in oolshatnješ kakor 201, ter
moras biti gotovo bolom okorodno 201 se
201 vozil, in marsikom je postalo
201. Ob 8^h večer 201 mišli nor nor 201
v "Nadbornor" v prvi Feldspital. Tukaj
je le nekakor bolnikor postajor, in če si
hujšo ranjen orki bolom ostomes nekaj
dni tu, ob 201 moras por 201
dora 201 naprej. Torej stopim 201
voza kakor obrugi in grem proti

bolnici, toda jora sem bil pre malo ločen tudi
in malo počitvam na cesti, pa mislim
kaj bi dobil kaj za jesti ker na ali kaj
gorkega, kar bi pač bilo. mesto je bilo
zlasti narasvetljeno, v gostilne se nisem
nprat ker je bilo že porno in bi imel lahko
sitnost, ker tu je stalo naše topništvo.
Omenil sem že da je bilo tukaj vse pož-
gano in zato je bilo malo ljublji nor-
malici. Kar naenkrat por priate nimno
mene en moč bil je žiol, v dolgi čini
haji z črno-brodno in z kosovo v roki
ter sem takoj sletil da nekaj prodajam.
Znamen je imel por svojo ženo zelo lepo
krasotico ki jo por ni bil vreden ta grobi
žiol. Potem gor vprašam kaj ima v kosov-
ri in mi je takoj pokazal imel je le
slastkor in čokolatno koleru sem tudi
kupil 4 kose bila je draga kos in 15 kr.
Potem sem gor prodal naj mi pokazal
bolnico št. 3/13 govoril je nemško in
šel mi je ta zvitih glava židovska
res pokazal, ožele pri vratih mi je
rekel tor binba da mi lahko postreže
z gorhins čajem in karkom, ker da ima
domno prodajalno z žviti in pivom.
Ti capin jurovski sem si mislil ali
mi nisi mogel to preje povedat tor
streler je imel toliko za povedat ka-
kor vsak žiol zornu da kaj procto, in
bolje bi bilo da bi molial. Potem sem se
nhi lepo razvalin in odšel v bolnico
jeren in nevoljen ker bil sem res
ločen. Z njim por nisem mogel iti ker

je bilo že preporno. ko bi ne imel tor streler
svoje bolje polovice zebaj bi gor jora go tovo
oključil ker sem bil silno jeren na njega.
no kotala Joga da sem dobil v bolnici kaj
malo gorke kave predno sem šel spat.
Odkril sem tukaj vse orožje in nahrbniki
le manjši in Protzacki sem vzel drugo
davn zebaj in bil sem vesel da sem se že
enkral. zveku teh stvarij. Potem se zglošim
por naradniku ki me je popisal, bil je zelo
ugleden z vojaki ter oboer i lovci. Noge
so me strasno bolele in nisem čisto ni
spal od bolecin ter sem komaj čakal
jutra. Spati smo kar na golih tleh ker
bolnica je bila že natlačeno polna. Drugo
jutro je bila nestehin 18/4. zjutraj nas zapet
tor dokornik pregleba podpisal liste in smo
se oplohtne z Staffelnom tukaj odpehiti
naprej in sicer do takih razdeljene ceste
in sicer železne v mesto "Delatin".
V Nothornu sem tudi kupil eno pomor-
ranic da bi sem zornu 18 krajcejer kaj tor-
regor paše ne jor žiol je in ostane žiol.
No smo se pehali iz Nothorne v Delatin
nas je vrazil en vornik ki gor je imel že
toliko pot korp da mi vedel kaj poine
in bi nas kmotlu vse prevrnil. Gor roki-
var je por imel že eno polno stek lenico
žganja, ker smo por tudi mi bili malo
tegor potrebni smo mis pocasi vse spili
on je takto odremol na voru or en drugo
vojaki je paril na konje in ko pridemo
na cilj gor prebratimo ki je bil pijan
ko klorer, in to pot sem bil prvi obre
ki sem se tam vorviti res od srec smejal.

Pobili smo v Delatini ki nam je bilo tudi
že nekoliko znano. Tukaj se računja že le-
nica ki te popelje v tvojo ljube obnovinu.
Tukaj je tudi ena tatar postaja za bol-
nike ki se tu zbirajo od vs eh 3 strani
od otobe prvo pomoč. In kavalari se jih
nabere en veliki Transport, potem pa se
odpehejo v ogerzke bolnice. Ob 4^h pa
polohom smo prišli v ta bolniško barakvo
ki je por bilo že nabito polno ker so se
eni drugi drugi čakali na v loki. Spravi so
tudi po tleh in meni je bilo poiz vse mo
ker spati itaki nis em mogel nič, noga so
me tako pekle da ni za popisat in sem
hotal celo noč sem in tja. Je le praki
jutri me je razpovez pomagat in
sem malo radremal nor postelji iz
kateri se mi je eden malo umaknil.
To je bilo že sreča da nis em ostal
odl je tukaj kakor jeotno noč. Kone se
por tiče menda že je bil por večinom
povzod le kaj zvečor bolj medolčen
ki je sel le mimo runde or se mi ni
vstavil, or kruha se je por tukaj že
velikoj do bilo. Drugi dan v ponedeljek
zjutraj ob 9^h smo jo pa po dolg em
času venotat entkrat krenili nor
tobiko zari eljeni v loki ki nas je
odpehjal iz te nesrečne in tolko-
za losne Borlicije, ki mislim olo jo
nino, ozok olo smrti zapisano
bolje kakor svojega največjega
sodražnika. Ravno ko smo sui ča-
kovi noi nos v loki por se pripeljejo

noisi fontije "Jeneri" iznoveji, ki sem jih
mno go po smell. To je bil kolaj G. Marsch-
Battolion" to smo si gledali eden drugega.
Eni so nas zvečor zolostno gledali ko so
videli da gremo noraj or drugi pa na
bojisce. Pa mi bilo mi za pomagat ker jar
sem tudi moral iti.
Torej v ponedeljek 19. Aprila zjutraj ob 9^h
je prišel oni čas ko smo se odpehali do
prve velike ogerzke bolnice, katera je bila
sestavljena iz samih barak na velikem
prostoru, ki so pa bile izdelane jakko
fino in z vse potrebni urejene bilo
jih je kakih 60 z lepim vrtom in poti
za sprehajati. Do tu sem smo se vozili
en dan in eno noč tako da smo prišli
zjutraj v torek zjutraj 20/4 ob 10^h zjut.
Mesto se imenuje - Pratmar - Nemci.
In tukaj ko smo zapustili rodnje sledi
Borlicije, ter ko smo se vozili po ogerzki
zemlji, smo tukaj kjer je v loki staval do bi
li kaj za jesti ker ljudje so prodajali
razno vrste reči in vseh postojah,
zvečor drago je že bilo tola ceneje že
nego v Borliciji. A bolj ko smo se pehali
v notranjost ogerzke bolj je bilo ra vse.
V Madudni zemljočol pomaranče 18 Kr.
or tukaj je bila le 5 Kr. tolko razliko.
Pivo je bilo tukaj drago steklenica 24 Kr.
Kruh je bil tudi drag, no pa je že 3 lo
zanno da ga je kaj bilo. Vse to so proda-
jale zenske pri ograji ker je bilo drugoi
preprocatov. V bolnici so tudi noma
prodajale zestre čokolado in pomaranče,

celi kruh samo kupovali od njih, ker rastlaj
se ni nič dobilo, pač pa so ime le od nos
dobičeli. Po ogerstkih bolnicah je imel le
prednost Oger, kaj je lepo da obrže s
svojimi ljudmi ali v takem času bi mo-
gali biti pač vsi onaki, toda takoj ko-
si stopil v bolnico si bil vprašan kakše
narodnosti: da si, in takoj ti je bilo vse
jasno. Tudi v tej bolnici se ne ostane dolgo
ker pridejo vedno drugi, in oni odidejo, ker
tu se ni pravno bolnic. Ali t. g. Dr. to je bil
človek, ki gor ne porabim nikolov, karkoli je
vpič in se smejal, in mi por njemim noraj.
Ko sem šel iz Galicije, sem imel 3617 Kron
ker tam se ni dalo nič kupiti, ker vsaki ti je
rekel: nimor muškati: rabivali, v tej bol-
nici so nos lepo očisti, stopariti in ostrigli
ter dobili smo sveže perilo. Bil sem kakor
prerujen in hravel, Bogu okoli se je tisto zgo-
dilo, ker bil sem že skorajno potreben vse
me je že srbela po celim telesu. Tudi vrhu
obleka smo dali vsaki v svojo vrečo, da so
jo shvaliti v zato pripravljenu strojin
to pa le zaradi vsih nevolžnih živov hi.
Turkaj smo ostali le bolni in konvoj sem
že čisto odšel sem prišel zopet ven, ker
je bila tisto slabša hrana. In če ne bi
imel se svojega denarja bi bil vedno
lačen. Kruh sem vedno kupoval in
tudi kuhinjska jajca so prodajali ženske
konj. in b. Turkaj je bilo tisti veliki
nemški vojakovi, ki so se v Galiciji
in nam bojevali. In ko smo šli noraj
smo srečali dom zori obnem mnogo

noših in nemških vlahov vojakov, ki so se
vozili na bojisce.
Dr. Grotman - Nemci smo šli v ponedeljek
zjutraj 28/4, mi v lohi in smo čakali celo
bojni dom v vorovih, ker so prije barojavik
v ravnem mestu, kje bi bilo kaj prostora, ker
nos je bilo 28 b. mor. v tej bolnici sem dobil
Paulica & Vicor in Hlebza iz Hrušice. Jele
ob 9 zvečer je prišel barojav, ki smo ga že
prav tisto čakali, ker se li dom smo z hrušice
konj bomo šli. Tisto smo se odpre hrušice, mi
južno Ogerstvo skoro doli mi Rumunjski mejo
kjer prebivajo že Rumuni v mestu "Korom-
zebes". Ker li smo se rovnno dva dni in hrana
na v lohi je bilo se precej dobro, samo hrana je
bila malo zjutraj je bil vedno čaj in kruh
in čaj je bil se tu najbolji. Veli Rumunjski kon-
doli, ker je se posebj poveljov, tudi mi in štampal
in zoh pač obvalj okoli. Vedno smo mislili, da se
peljemo v Bonota - Pesto v bolnico, ker smo se v
tej smeri tisti vozili, in li v lohi je zopet rasel
na dolgo smer in tisto smo vedle li, da se
peljemo proti Rumunjski meji, ker smo se
vzstavili v mestu "Pecheszaba" in od tistoj
greda železnice na vse kraje. In nam je že
povečali sprevoostujiti, da se peljemo se odali
na južno Ogerstvo. Preje smo bili že zelo ve-
zeli, ker se nam je reklo, da pridemo v
Bonota - Pesto, ali se boje proti obnem, in potem
pa nos peljemo tisto zluho obvali, ki se se
nikomur + sam sanjalo ni. Lascob, kjer je
prostora hja greda bolniti in vsled tega smo
tudi mi prišli semkaj doli v to mesto
"Koromzebes". Torej o srečo zjutraj ob 28/4. 15

zmo dozpeli na kolodvor kjer so že častili h. vorovi
in vojakhi ter so nas odpeljali v bolnico ki se
imenuje: St. u. St. Reserve - Spital in Franconsebes.
Kaserna ob Inf. Reg. n° 43

Kar mi je bilo najbolje žal je bilo to ker nisem
dobil nič za čisto, vsi drugi so dobili svoje cos-
sepiše nemci, opri in delni, le mi smo bili naj-
bolj zapuščen. To bi se dobrovidni ne znael nem-
ško in ena gospa bi sploh ne mogel z nikomur
govoriti, obr. vertenji so bili tukaj že zomni Rus-
mini. Je le potem narodnja tu otm. predur smo
5. ti od tukaj pasč mi je prišel nekaj gospa
od Rus. kiser prvi slavenski časopis. Slovenci
bit sem gor zelo vesel in ko bi gor prej veščnost
dobil, bi imel paiz krajši čas. Kar se pa, tie
krame pa je bilo za mene tukaj jako dobro
ker sem imel II. Diet. splošno je bilo tu večito
vse boljše nego v Pralmar - Nemci. V prvi
bolnici je bilo vsaki dan to: zjutraj: vin
kava in pol štince kumha zvečli dan,
opoldne: meso - račuhane juhe in prikuher
zvečer: par kohl Krompir ali šrot in svečo bra
kave. Ako bi ne imel sam denarja bi bilo jako
3. lako in bi vintu paša kakor so jo nekateri
ki niso nič imeli. Ali tukaj v Franconsebes-u
pa je bila krama nekajliko boljše, pa
seveda najedla se tuhi ni nikaj kajti
3. la je že h. koner, in mi bilo vse tako kakor
od začetka, ko se je že povsod vzega dnovki
dobilo. Gorej sam imel II. Dieto ki je skrdaj
najboljšor in mam jo je dobrovidi, razisat
sled tega ker sem bil se jako slabo in
me je khati vprašat kaj imamo rajje.

Šunko ali jayca, no seveda sem se zavrzel za
meso? ki je bilo jako olusno? V tej bolnici pa
je bila krama ve liko boljše ker smo imeli
tu opoldne in popoldne južino - ki jo prej
ni bilo. Jaz sem imel tukaj toliko:
zjutraj ob 8. h. bela kava dop. ob 10. h. pol štince
kumha in šunkaj opoldne: 20. h. kama juha bra
meso tola prikuha in fin izrezek, popoldne:
bela kava, zvečer: virača, ali krompir z izrez.
kam ter vedno vse dobro z moštjo račuhano.
Bilo je sicer malo toda dobro. Tuhi v Diet
je imela skura korvo to - le da je imel mesto
šunka, stamino? za južino in nekaj manj
kumha na dan, in popoldne je imel kaj
in mi bela kava in meso pa je imel še v juhi.
Gorej je bilo tukaj le boljše nego v Pralmar -
Nemci: že ravnohi južine ki jo tam ni bilo.
Tuhi v kamini si dobil kar si hotel, če si imel
denar, toda jaz sem prišel semkaj brez de-
narja, in kar sem imel, pa sem vedal vsaki dan
nekaj za kumha ker sam ga neizrečno rada jedla,
in v kamini je bil zelo drag in drugo je bilo
pa se vse dražje in sem bil vesel da sem
lahko kumha kupil. Potem napisem moji ženti
expressno pismo in da mi naj pošlje denar to
je bilo v orest zjutraj in sem odšel pisat v
jasarni in denar sam pa dobil v vedelja in
sicer telegrafsko, ter se eno expressno pismo
koti odgovor. Bil sem neizrečno vesel posebu
pisma ker sem mislil da je nobi denar in
v pisum pa mi piše moja prehuba žentka
da mi je denar telegrafsko poslat 20. 5. 18.
Lestur se mi je radela da pride pismo preje
nego denar, in hitro grem v pisarno vprašat

ali mi zora mene kaj prišlo in resdenar je bil
tudi že tukaj le Luita Komaromont je moral
se podpisati. Ki je kmalu prišel in taku je bila
stvar rešenar. V bolnici je slovek vedu lačen
in zujen saj vsaki ve kaj je bolnica, in če som
nimas denarja gotovo - strastois. Zdravniki
je bil civlani jako dober in prijazen z bolniki
ka mi nikolav nikomur nič zolega reku. Kotor
to de lajo nekateri drugi, pač pa je imel za
vsacega prijajno besedo in mišice mi se h proci
otko se ni som prosil zato so ga pa imeh tudi
vsi roski mišim da je bil Rumunec in govoril
je tudi nemško in ogerško pa tudi slovensko
je znal za sibo - pisal se je.

op: Ivanoh, Jerga

Ko sem ga enkrat prosil da bi me doel v Ljub-
ljano o ki pa kom blizje domar v bolnico se mi
nasmeje in pravi da naj se malo počakam ker
da sem se preselil in me ne more poslati naprej.
Vsaki teden v srečo - pa je prišel z tem zdravni-
kom v bolnico - tudi polkarni zdravnik (Reg. art.)
ki jih je tudi on veliko ven dal otko je le videl
če je holo - kaj boljši. Za mene je tudi mišil
da bom šel, in me je vprašal kaks - mi je
ali ha pa pristopi nač civlani g. D. ki sta se ne-
kaj rumunsko pogovorila in ool tega časa me
mi nikolav več ni vprašal. Vsaki dan je
šlo iz bolnice nekaj mož ven ki so bili že
bolj zbravni in jih je dal k. Koster ali pa k.
Reker. Abt. Oni so odhajali o drugi zopet
prihajali ker jih je bilo vedno slovo h.
Ker sem najbolje pogresal je bil moj mož
ki sem ga v strahkem jahtu izgubil, bil je
še jako fin in ročl mi je bilo za njegor,
ker sem ga vedno ročl pa ga nisem imel.

Tukaj v tej bolnici so bili tudi štirje Rusi, ki so jih
vedno stvorili, ali okhuk temu se je vse mo eden
zvečer na otvorisim obesil. Po to je toreli ob polatou
ko je prišel g. D. (1/11) in je zvečel porproisovoh keto
gre k. Koster in ogerško - se jih je mnogo ker so
leže že vsi bolniče nove licosti. Tudi moji kolegi
ni smo bili že ool zvečelha skupaj se se jameh
prostoro hju, ker jim je bila že obločois. In ko pri-
de g. D. do mene me vpraša kaksor vedu: no mi
gleda in sem mu reku da dobro in da sem že
boljši, ter ga obenem prosil naj me pošlje k
Reker. Abt. ker sem bil že v resnici ool tega zpitat.
Zhegor življenja. Tudi to som mi bilo nič kaj vsoci
in mi je reku da naj ostomam tukaj še 5 dni do
sobe le. Potem sem mu pa reku da som kjer je moj
Koster, jave stonajem in da grede tudi moji kolegi
vsi pros, in taku mimom uobeneya znornar ha.
no - če je pa taku vas pa že izpuštim, in bil sem
relo vesel kaksor tudi moji prijate hji ki so me
roski imeh, kajti kjer smo bi sem se jave govoril
za vse kar je bilo trebor. In tudi mo vlatu smo
imeh vedu krasitk čas ko smo se vorih, ker
sem znal jave nekaj ~~ni~~ nemško - o ogerško in
rumunsko som pa kar meha skupaj zmesoril
in taku smo se včoris h le zastojuil z to garoto
ki so vpih taku kaksor pri nos cigani. Gor tudi
ker so tukaj le Rumuni si mi lochko reku
kar si hotel zvečel se je smejat in robe korout
znornenje da mi ne razume. Ampak ogoljfal
te je pa, somo se je mogel, otko si ga poslati kaj
kupiti v Kambru, je vedu le polovico primesu.
Tudi mi smo jo pa kar somi popihor h se ravnar
nam je bilo shiso prepovečano, to pa zato
ker so se oni bolniki preve napih in potem se
drugi niso smeli iti. Jer am pa h mi kumj s h

Janezi nisimo kar tko, in se ne bojimo nikogar na
sveta, kakor le Bogar, zato se nis por. Prusi tudi naj:
kolje boje kar je naše. Mamoote, in vsled tega
je dobil 17. pispolki največje priznanje od nos.
šega kralja, cesarja, ki ga je imenovali:
"Junakovi" 17. "Zelzmi polki" in te časti
se ni zasluzil nikaj drugi polki v Avstriji.
Za pr. pravijo vsi sli ljudje: kaj boste v krajici
ki mi ne veste in ne znate, no no kar vsaki
naj bo le lep tko in tisti ki to govori je
nadm. sovražni človek, in jaz som pravim da
ki sem že v istu dovoli sveta in ljudje in tako
trdim da je se veliko narodu za nami, pa
naj si bo to v učenosti, pridnosti, obnašanju
ali postenosti, posebno pa v učenju.
Pa nas govori vsaki dijaki in tudi drugi ljudje
po doli, da bi jezike, nekateri celo se ve,
meot tam to drugi narodu le svojega klo.
basaja pa se tega ne zna dobro, pa naj
si bo strahovan ali pa ne. Zato pa tko
jeda in sovražni do nas, no, slavinske
narodu ki se vsega z lahko in v kratkem
času nauče. Kar se pa tice znanosti in čest.
nosti pa naj si bo to po mestih ali tigi in
vseh, posebno pa česte, so v takem stonju
da je boje da sem tiko, kajti kamor pa gledois
zoma, vesnoga. V naši kraje naj greto
mor le pogledati ki ljudje da se booto kaj
nauči ali vol nos. Tudi mi, Slovenci smo
kulturen narod" ter smo lahko pismo ni no
njega, in se lahko poročamo v vseni drugimi
posebno pa se z nemci in lpi kakor Italijani
ki nas vsi tako čitjo in sovražijo ter nas hče.
jo in mislijo pa vsej sili zadržati ali nihalor in
nihalor nas ne bojo, ker mi stojimo trdno
kako sioti granor.

Bilo je v četrtel. (pravnik) 13. maja 1915, ko sem
ostal že ob 4. zjutraj, ker nisem mogel več spati
sem se umil in zvečel vose to spram hoki svoje
strani v reat, in komaj sem čutil da je bila
ura 12 in koj pa menava smo se že zbrali
na dvorišču vsi tisti ki smo imeli iti naprej.
V. Vsa je že reat in se dolgočasno bolnne in ja
pa se najraje ker moj koder je bil v mojem
rojstnem kraju in vsaki mi je rekel ki si srečen
ker boš zedaj lahko doma in drugi moji kolegi
so se pa tudi talozni ki čes kolaj bomo saj bliže
doma. In jaz kaho-bine fil vesel ki sem že
komaj čutil keno tko da bi se enkrat videl
zopet moji prijatelji in zlati mi ja drugi
ter hube stariši. Vse sem tiko uverjeno tiko
zapravil da tega mi ni mogče popisati posebno
pa moji dragici in kjer sem le videl kakoga
otroka, mi je bila že moja zlatka pred očmi.
Popoldne ob 5. smo šli počasi in bolnne v
v eno vojašnico kjer smo obliki talom eno-
vano "Krauschrotte" za tri dni se priveriti in
sem ostal jaz 306 ki do hujšome eni moji
drugi več kakor je bil kolo okale. Potem smo
šli na Kolsator in se odprehali ravno ob 5.
popoldne na pravnik, dnebohoda ob prav-
lepem vremenu. Vozili smo se v osebnem
vlatu in ni vsak Kolsatorih je bilo vse
polno ljudje, ker je bil ravno pravnik.
Posebno tisti ki ogledih zen in oklet je bilo
veliko nepostojnih in pa impozantur jih
je bilo videti s njihovih zelo okusnih narost-
nih nosov, ki so bile vseh barvah trahovih
in korenih, zares Krausen pogled je bil no-
to slikovito-mnoico. Vedno sem mislil ko
zedaj moji Pepi to videla.

Dimnik smo se pripravili v lepo in veliko mesto
ki se imenuje: Fomesöner - jezep. Včas, ob 8^h in tu
so nas pogostile gospe. Imel. Krizos & kruhom in
putrom cigaretkami ter česnovim in redkivijo. Tu se
je nam prav dobro prišlo. Tuhaj 3 mo. čakati
do 10^h večer, šel sem v restavracijo kjer sem
spil olve mase pure 22 Kr. in en čaj z limono
22 Kr. obroč obroč je bilo por. kaj hočeš ker je
vojska in por. se na koloburnu. Preden smo
por. šli iz Noranseeber-ov, sem por. pil eno
štruco kruha 32 Kr. 20 40 Kr. z lamine in pol
litra rumca ol. sem imel za na pot. ki je
bilo vse zelo dobro. Kajti zedaj se tisto kaj
obči, tudi če imas denar, in po koloburnu
je por. vse grobo drago. Vato smo se odpravili
ob 10^h pred ot. tuhaj in prišli ob 1^h po
noči v mesto. Szegedin tu smo zopet eno
uro čakali, pojedli sem malo z lamine in kruha
ter spil eno malo pivo. Potem se odpravimo
od tu ob 3^h zjutraj in dospemo ob 5^h v
mesto Szobosk. nato v Baja in na posleot
v mesto Dombovar ob 11^h dopolnočne kjer smo
čakali na brzovlaku, spil sem eno malo pivo
kupil kosček z lamine in kruh. zjutraj 22 Kr.
Vozili smo se z brzovlakom in pridemo v
pol ure v mesto Kaposvar kjer smo stali
le 5 minut in od tu por. dospemo rumno
ob 12^h popoldne v mesto Szeged. kjer
smo obšli prav fino kosilo. namreč juha
in veliko mesa in kruh. o karko se je to meni
prišlo. ker nisem imel že od prejšnjega dne
nič gorkega v sebi. Nebo bi to pričakoval in
ravno mislil sem kje bi dobil kaj gorkega
na tuhaj smo por. imenitno gorilo. Pa tudi
pikulo bi dobili pa je v luku prehitro odpravl.

De že toliko hladno umois kaj za občiti, por. ti stre la tukaj
naprej dmi, obgore pa stoji da se človek kar se
nemno zoh. Tripe hih smo se ob. postojje.
Kakereszetik tu smo por. istojih in čakali na
druzi v luku. Ho smo tu stali bita je 1^h popoldne
sem šel v gostilno in pijem vrček pivca 16 Kr. nato
priate k meni gospodar (restorantier) in me vprašal
ool kje pridemo in kam da gremo, jor. je povem
vse karko in kaj je z nami, potem mi pravi če sem
že kaj jesti, kakor jor. sem reku ol. se ne, čeprav
sem rumno pred eno uro že na prejšnjem kolob.
vorn občil juha in meso? Ali vedel sem obr
bo gotovo nekaj ker me je takto sprasoval
in res mi primere en krožnik obore juhe fino
pikulo mesa ter eno pivo por. nekaj cigaret.
Ho jo vprašam za ročnem se mi posmejor in pravi
je že dobro to ne stome nič. Pila je pač ob lora
in blago gospodar, vseobla se je k meni in sva prav
domače govorila, zvečalo, nemško. Ho sem odšel
in da se vtrknot nekaj cigaret, poka mi roko
jor. se je prav lepo zahvalim in karko je bil njen
pogleot? Pila je ob 3^h popoldne ko smo stajili
na v luku in se potem odpravili proti toliko
zadrževanju koloburnu. Progerskenn.
Vozili smo se pa prav imenitno in sicer v drugem
vozecu to por. vedel tega ker so bili drugi
vozovi čisto napoljnjeni ter sprevidnik je
bil hoki obora mže in mas je takto pristil.
Tripe hih smo se nato v mesto. Lohkturn
že bolj hvalstho naselbino, kjer smo zopet
obšli čaj in cigarete. Strigle pa so nam
prijazne gospe, ki so govorile hvalstho
in so karko bile naše obore 345 Kr. z lamine
Ho smo odšli iz tega kroja por. pridemo ob

6^h zvečer v Ptuj, on tukaj sem pur zanj ljubljen
ves začuden nose, Janeri, ki sem jih tukaj
več poznal in hitro upravisom kaj tukaj do-
lajo? Rekl: so mi stor je Regiment, katero
katero tudi Rekl. 1. dt. vse zemljani pre-
stavi heno in da so ži sploh vsi bojaški
iz ljubljane. Kesto bi se kaj ločeva mislil.
Presnica je: da za veselim pristoje vrlost,
ker cel časa to sem se voril, sem bil večin-
eno vesel, in to je to sem se blizal proti
domu, ter moji ljubi žentli in zlasti moji Dragici.
tem ločje sem bil dobre volje in veselja zna-
no zolaj pur kor narokrat štaka razočaranje!
Toda vse, eno nisem izstopil in sem se peljal
kor v ljubljano ter si mislil naj bo kor kore
zaj jor imem tako, Marschallt do fia
narajeno. Homaj sem izkahl da je zgimil
vlasti iz te postaje v Ptuj, ker drugace bi me
se kamali keclo, hop, vrel, ker so vedno
svigali k Janeri in častniku po to ločevom.
Tukrat se je tudi nekaj zadržev pe fia lo z tem
v lastno in v ljubljano ker so ži tih čino
ravno po rekrute. Trečan sem pač bil da
sem prišel tako lepo skori in pa domu.
Torej očitano iz tega preklecanega Ptujja,
in kamali nato smo se pa pripeljali v
Pragersto ob 12. zvečer. In smu obobili dobro
večerjo, golaz kruh in vino ali v ljubljani
por sem bil silno žalosten ker so bili nase
Janeri prestavljani iz ljubljane v Ptuj, to
mi kor ni hotelo iti v glavo in sem se vedno
domnil ali je sen ali resnica. Vedno sem
mislil kako bom zedaj lepo vsaj nekaj
časa otomor pri mojih Dragih. Potem smo

izkahl zopet nar v neki dve ure, in tukaj smo
se tudi ločili z prijatelji, Pohim in Ottowitz
in se nekaj obujih ki so se pa odpeljali v
Kaurbor ki so jemu karolm. Tretjo smo se bi-
li ker smo bili vedno skupaj in mi bila za pomagost.
Predaj smo ostali samo jor in moj prijatelj Prero-
war, pa se nekaj obujih ki jih nisem poznal in
zmo se odpeljali od tukaj ob 9^h zvečer zopet nazaj.
Jo nisi smo prišli v Lelje kjer smo tudi do-
bili vsaki nar lo čajor kumha in cigarete, natkar
se odpeljemo proti že tako razočarani be hi
Lju ljubljani in smo obšli v soboto ob 1^h po noči
nar ljubljanski glavni kolodvor. Tu so nas pa
že izkahl vojaki in Anst. Kriz, ki so potem drugje
odpeli, bi spak mislim da v one barokke ki so nar
kolodvoru za ta pripravljene in večem katko se
jim je potem gostilo naprej. Jor in prijatelj
Prerovar pa so jo vse eno srečno popihali
skori, odkoravno je bila vsakor kumha zasla
žener, ker niso pustili nikogar ven. Ah ker je pur
meni bila nar kolodvoru vse predebrno znano
sem šel nar v om otelek kjer se odločajo bro-
vorno blaya in k sreči so bila vroča odprta
por strazje mi bila, ter moji lo flitkvor tam
skori nar ceste, nar prosto in resenar soar bila.
Ako bi naju tukaj obobili bi narar katko obujih
dom naraj v Ptuj narar to zo kratke čas domu.
Bila soar znanj in hitrih korakov soar jo
kramilo, proti mojemu domu. To pristoje
do hiše je bila vse mirno ker nar je bila
že 1/2 po noči nato vžam gari nar okno par
kamnar, katkor sem to obobal včasih če sem
prišel pozno domov. Kamali se zbudil moji
prejstov žentli ki pri hiti k oknu in zok hie:

Ohi si Fi Hoort!! in urno mi je sloa odpuhati
vrosta. In katko som bil jaz srečen tudi ko
som zapet ugledal mojo ljubo ženko sta
mama in moja preljuba žena Dragica se je
z budila in hotela v se spati, ter me je prav
raznolano gledala. Potem smo se malo go-
vorili, nato pa greva z mojim kolegom spati.
Ahi jaz nisem mogel nič spati, a Horaw
som bil zilno kmotar. Tudi doma so že
vedeli da bom moral iti v Ptuj in vzlet
tega som bil žalosten. Gorej som prišel
Janic iz Bolicije domov v soboto po mid ob 2^h

15. maja 1915.

Ostal sem potem doma tri dni, in lahko bi
bil še dalje časa ker nihče ni mi vprašal
katko in kaj ter kje dar sem bil. Prezvonje
se je pa takoj v soboto domov odpehla, on
je bil iz Novega mesta, in sicer z kolegom
ker kot vojaki ni dobil vošne karte nor
kolodvora. Prijetna je bila doma, sem
prehitro je minila pomaj sem si malo
ogledal in moja žena Dragica ki je hotela
eti povsod v manoj pa sem že moral zopet
vse razpuhati. Moj kolega je prišel naraj v
pomeotahet zvečer in v tleh, z jutraj ob 3^h
svoa vstala ter sloa na kolodvor kjer norma
je. Prah na komandant potrdil. Karsch-
Kotte bree da bi kaj vprašal če svoa bila in
todka svoa se odpehala v Ptuj z jutraj ob 5^h
To je bila sreča da je unjar hula Dragica se
zpačala, bi jolka la in, bi jo težko potrdil. Nato
sem jo se enkrat narahlo poljubil in odtel
z prav težkim srcem od doma in od moje
preljube ženke. Ko svoa sloa nor kolodvor
svoa ime ter prav malo strahu katko da se

bo to intello ker svoa kora brer obvojenja ven
vrosta la, ali slo je hvala Bogu vse ljubo po sreči.
V Ptuj sem prišel ob 10^h dopopolodne in sem se
takoj k Horaw v pisarno kjer jih je mnogo že
čakalo, potem smo dobili že vsaki 2 Krone
(Kronengeld) potem pa smo šli vsi skupaj
v Rekov. Abt. Jutraj som bil dva dni v
srečo zjutraj 10/5. smo šli na vizit, ter nas je
slo nekaj v Bolnica "Pionier Kaiserne". V Rekov
Abt. som dobil mnogo prijil, razencev in prijor-
teljev, bih jih je vseh skupaj okoli 600 mož.
Ko som bil na vizitu je naraw takrat pa
moral pri rokovniku moj prijatelj Zof. Berta hi
ki je bil komandant nor. Maadlen rimar ja
on je imel sploh srečo in tudi mene ni po-
parbil. V Bolnica som prišel v srečo popoldne
(Zogovnik) 19. maja 1915. (Berta hi)

Ptuj je še pravi prijazen mestec, bolj majhno
in pa večini zvesta nastitva te tu in tam se
visti katki slovenski napis. Je sicer obliha sloven-
cev v mestu kajti imamo pričajo da je takla
takoj ribelha Slovencov. Katlicor pa je čisto
slovenska, katkor sploh cela. Splohja Stajekha.
V Bolnica v Ptuj so bili bulnihi verimur le
slovenski katkor tudi. Sertorji in sestri in
si dobil sot njih kora si hotel. Imeli smo tudi
slovenske isopise in knjige ki nam jih je
domoval g. Kay lom ki je no tri maševol, bi
je slovenca in sicer vojaki dntkovnik.
Jutraj som imel por. I. Viet in sicer takla:
zjutraj ob 2^h bela-Kova dop. ob 9^h mleka dva
jajca in kruh opolud. Gamm zakuhamo juha
bree meso, pop. mleka in kumh. zvečer bela
Kova. Laim naraw nisem bil, v sit pa tudi ne.

Torej in Ptujca od Rus. Kurca sem odšel
27 septembra 1915, ter sem odšel v Judenburg
v mesto zjutraj ob 10 h kjer sem takoj nor
koloborica obočil prijo željo. Simončič.
Nato sem šel v pisarno kjer sem obočil
natoj čez 2 krate za hrano, in potem pa
sem jo krenil v mesto ki se mi je prav
odpovedal. Mesto je proč od Koloborice in
immer lega precej visoka. mesto je sicer bolj
majhno toda zunanje in prijetno je komar
se orpaš ter immer tudi krasno lega. To je
najstni kraj od moje preljube ženke.
Zato sem šel tudi z mojimi prijatelji vseh sem
Tako sem obiskoval rojstvo-hiso od moje Pepice
in šel sem tudi v eno gostilno komar je
hotal njeni soti tam sem vprašal ako se
še kaj spominjajo nato ime Wobler in takoj
jim je bilo vse znano in zelo so bili veseli
ko sem jim povedal kedo in kaj da sem in
kje da se nahajajo vsi drugi. V Judenburgu
sem dobil mnogo mojih prijateljev in znanca.
Toda zol jara sem moral kurtah oditi ker
ob 7 h večer sem se odpehjal za štiri postaje
naprej k Rehor. Abt. v Scheifling ki je
zelo lep kraj. V četrtih zjutraj sem bil
pri Viziti ki sem bil komar in nato obotelen
k Konstituciji ki je pa slabo izpostala.
Najprvo smo bili pri enem združenju
ter je napromil vsam jarko oboro to je
bila v hudoški soli, a potem pa smo šli vsi
skupaj se enkrat k Reg. Partii ki je se
vse enkrat preiskoval in mnogo prei to
kar je oborega napromil prvi združenji.
Ko bi vedel da bo takoj bi drugje rajje
šel pa mesta nor o prehoat bi bilo bolje.

Nor Konstitucijo smo šli v Leoben in sicer
12. Oktobra 1915 enkrat v hudoški zola
or drugje pa v Montanische-Hochschule
ki je bil tudi tukaj bolnica. Tu natri
sem dobil starega znanca Zorbarnika
ki je bil tudi bolan in sicer nekakšno govorilo.

Večer v torek pa smo se se odpehjali na
raj in sicer mi kaj vse la ker več kot pol
veer nas je zongel. Drugi dan smo prišli
v Scheifling in smo čakali na. Gefundete
ki so prišli čez tri dni sem kaj, or zore me
je bilo slabo nato sem šel zopet drugi
dan k viziti kjer me je g. D. vprašal obr pu-
otam v Samstarij Affler. Potem sem čakal
v Scheiflingu se General-Viziti ki je bil
28. Oktobra, nohkar me je g. D. Fowčar ki je
prišel iz Judenburga obločil zol v Samstarij.
Potem sem D. Fowčaru omo spričevalo ki
ga je se enkrat videl ko sem ga obočil v
Ptujca od g. Zdravnikar in v Judenburgu ga je
povprašal ko sem mi izročil poročilo od g. Dr.
Bocher, in to je zedaj obrato or tudi Maštelki
mi je usluho storil ki nikolir ne poročim.
V Scheiflingu se mi je gootilo izborno ker
tam sem prišel z onim Kochom skupaj ki so se
se v krapotih sporovila Justeršič učitelj
iz Trsta. Tudi on je bil zedaj takoj ki je
imel zopet karkinjo in sicer zol II Diet. to je
boljor hrano zol bolj slabe vojotke tudi
meni je zapisal g. D. to hrano or vrlu tega
pa sem se njemu pomagal mojlo pri obohi.
Tu smo zvedeli in se zorbarniki da je bilo kraj
Janni, Janoz skupaj, večer zol bi bi v zedki
in prepeva ki ker v zgor je bilo oboro in

nam ni nič manjhalo posebnu pr mesor ne kajti vedno smo si kaj boljšega privoščili. Spodl sem poleg kuhinje in sicer prav imenitno v tej hiši je bilo praje roba in zgoraj je imel g. uradnik svoje stanovalje, in spodaj pa mi namreč samo "tr. in bronni" 12 nov. 1915. Ozi in ti spomim nor to hišo?

Česar je bilo obavljeno prostega in smo sli vedno v oblige vasi na sprehoat. V Tenfen barchu smo imeli tudi enkrat vse hea kjer pa jaur nisem bil ki je bilo pravec napo henu povc smo se pe hali tja, a li nekaj nos je sli po obugli, gostilnicah kjer smo se tudi ob bro za bawali, se ir Judenburgor jil je prislo nekaj. Gorej v Scheiflingu je bilo praw ime nitid ker imel sam lepe žase ki jih bom terko praw bil posebnu pr lepe sprehoate? To sem imel oneso, da sem imel porzoot ob to 40 danice, sli so mi narastu v tej at obugi stvori in imel so me porzoot nach jaur jil ne porzobim nikdar. Ah pr gen. vriti pr se je bilo treba loiti in taku smo oot sli trije "Jaureri" proč in sicer v torek zvečer ob 9^h 2. Novembra 1915.

Prestu sem ootiel smo se spetli nekaj klobas ki mi jil je pr nekam fentis poslatu mojer prehu bor dentur pisence in nekaj obenarjor kor goot ki je bil potom eer chra obni vzeja sam bill nitu vesel, ta fant je bil tisti cas ravnu na obpustu in je ravnu praw prisel noraj da sem se vse obobil.

(Hintermann)

Kloppnerfelden	Permoser	Lustertisch	Robnik Jaki enst
Maryin-felden	Blaskow	Pisc King	
Schardl, 23f.	Molner	Mronlje irgaut	

Pilo je v torek zvečer ob 9^h 2. novembra 1915 ko ko smo se odpravili iz Scheiflinga v zdravi hize Aflenz. Peholt smo se zopet skora Judenburg v Bruck, kamor smo prisli ob 1^h po notu. Tuhaj smo izstopili, a kamolu je sel drugi v loch naprej v kateroga smo vstopili in takoj pa prvi postoj bi morali zopet izstopiti. Ker pa je bilo temer in si ni videlo kje da smo in spienobitli se tudi ni nič bligout zor nas, ker je bil zaveala vojushti v loch in tako smo se se pe hali zedem postoj naprej in sicer v Mürrzuschlag, kjer je v loch dolgo stotl. Nato v pravo smo spre vobitli se se praw pe hemo nos praleter in prami da smo se se zavorali. In to bi bili mi tihu bi se praw lahtu pe hali nor Dnuaj in potern lepo waraj in se obmes mi je žal za to. Gledali bili smo truočni ker smo vedno stali ker v loch je bil nor bito poln vojushtu, zato smo poroje v pravo lahtu in kaj, ker v ede li smo ob se ne pe hemo pravi. Ko izstopimur v Mürrzuschlagu vidimo ravnice kruz nor ko lodrom kamor smo tudi sli. Pilo je ob 3^h zjutraj tam so nas sprejeli, ter obobil znu koj vrah in korazec vinar in fino posteljo v gorbi sobi. Časar pr nisem mi zgu bi li nar postu pa bi mi sli nor prvi postolji obli bi morali tam gotovo v mozeru čahoti jantur ker je endi praw maghuor postojor in oot takaj pe hje zelerwica (Kocobila) v Aflenz ki pr pr noci nimor zvere. Gorej smo zopet siw zaveli in zjutraj ob 7^h 2^h smo vstali in se odpe hali ob 7^h

naroj obrane postojje. Kappenberg, Komor zmo
prišli ob 1/2 9^h in ob 9^h zmo pa se zveru v
Aflenz ki je bilo ravno pravo, in vsled tega
imamo imeti nekone ramnote. Dorej v Zohari:
kise Aflenz, to ime mi je bilo čisto tuje ker se
nisem nikobor in l tega imenar. Že Lermica
je sila poslušna ker se večkrat ustavlja, ker
je večkrat tovarn, sploh pa "Kocakne" že Lerm
nice niso do bre. Voznja je bila oblačna
in vedno smo misli h Komor da prišel, in
venobar smo prišli v jutro lep in prijazen
Kraj ki mi ne prište nikobor več in spominar, ko
smo irstopili, smo si mi poslušni vor ki nos je
peljal v try, ki je se pol ure odaljjen od postojje.

Aflenz! to je tobo imenovani "Kraj" t
Komor prište se volavit le bošar, gospoob.
Lecolaj je urejena tudi zovojatke, ki so uora
konjeni v nekem obletu, in v oni zorebni hizi
od g. prof. Pengg ki je v toj namon podobit.
Ko smo prišli dorčlj ob 11 h zjutraj se mi nos
prvi pogled ni zote do oboro. Ob 12^h je bilo kosi:
lo ja ku fimo in sploh, to glom za obmerom in
lahko rečem da tobo doble krome se nisem
imel kot tukaj. Vedno mesa trof: zvečer
ter jutrim ob 1/2 in popr v meate ku pa vedno
prezentar, pa kimbw dora h. Tukaj tudi
gospoob za vojatke obilo draumje kator
tudi glomacini ki so zelo prijazni ljudje,
posebno pa otroci. Tukaj smo bili vedno
kom pava bljani od tujcev kator nos
koncerti in pojednba, in ofektorlice.
Posebno imenitno je pa bila kromar
Zgodovina, kjer je obilo vsaki vojati.

nekaj perite, ter drugih rečij in se tri krome
v denarjin nato pa zmo imeti zovovni
družabni večer to je bilo v posesto leti
27. decembra 1915. Na pustni torek smo se
imeli tudi do bro, in se boje pa v srečo ki
zmo imeli slavitovo puščino (Härrungschmaus)
In se imajo vopati do bro posebno po leti
ker je se več tujcev ker do be vedno kvoj po
se bro cigarete. Aflenz imar jutro kromar
lejo in lepe spreheote ter čisti in dober
Zrak, ker teri lejo med hribi. Zornja
Plajenška je pa lejo in zelemer, in hribi ljudje
imajo vsi le zeleme obletke posebno po do bro
mostki in ženske, kore se mi preje ni do par do
zeloj pa zelo. Domacini so zelo v hribi ljudje
posebno otroci zilm rasti posebno hrij: tujega
i lovčka. Aflenz je try ni veliki pa ni
imor mnogo hri in hribij ki so precej pmonžni,
gore sem bil tukaj se jutro do bro poruam
kromar se le zeh. Deker imajo kromar in
veliko ki je zov ve vasi skapov. Tukaj je zov
Kaploma, en slovenar ki sem ga tudi obiskal
Pustnje Plajere (poater "Blodsins") in zov
mnogo govorila, dost mi je tudi večkrat
smotke in do brega, vinar. On je zelo
dobar pralgar in ljudje ga si imo hribij,
njemu se mi ne poruam da je "Slovenar" toter
iz boru prepoveduje in govori sploh ve
peritov jar zeha bil pri njemu pri spovedi.
Dorej kot sem prišel semkoj sem ušel en pava
koligor slovenar kora me je zelo razveseli:
"lo. Drugače so bili večkrat le nemuci ki zmo
se pa tudi prav imenitno zovstopili. Hene
so imeli rasti a jar njih ker so bili v reznici

H. Rehov. Abt. prišel iz
A. Lenora - v Scheifling
28. aprila 1916

Quakwat v Justenburgen, Karpovak
20. februar.

Polektor 27. maja je prebral dva ruska mura
ki sta prebrani in vicer v vas sibel boche
pozbyor: Pergam - Deutsch - Feistritz
Frohneiten.
previdil v Brucka ob muri sobota - nedelja.

General-Visit - Scheifling:

30. aprila 1916

15. maja 1916

2. junija 1916

Nov 3 mesečni dopust sem šel iz Schei-
flinga 10. junija 1916 ravno za Pindost.

Čakal sem na nov dopust ravno 25 dni
presto je prišla ost. M. V. iz Gradca
morajo.

14 d.

Stadliningy Khetur

25 d.

Urmann Mirko